

UNIWERSYTET
OPOLSKI

ISEZ PAN
Wpłynęło dnia 11.04.2024
L. dz. DA: 521.6.2023

INSTYTUT BIOLOGII

ul. Oleska 22, 45-052 Opole
tel. +48 77 401 60 10
fax +48 77 401 60 30
biologia@uni.opole.pl
biologia.wpt.uni.opole.pl

Prof. dr hab. Jerzy Lis

Opole, 2024-04-02

RECENZJA

dorobku Pani dr Kornelii Skibińskiej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne

Ocena dorobku Pani dr Kornelii Skibińskiej została przygotowana w odpowiedzi na pismo Pani Dyrektor Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie z dnia 14 lutego 2024 r. informujące mnie o powołaniu jako Recenzenta w tym przewodzie habilitacyjnym (na mocy uchwały Rady Naukowej ISEZ PAN z dnia 25.01.2024 r.).

1. Podstawowe dane o Kandydatce

1.a. Kandydatka do stopnia doktora habilitowanego tytuł magistra biologii uzyskała 19 czerwca 2012 r. w Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie, na podstawie pracy magisterskiej zatytułowanej „Zastosowanie metody nefelometrycznej do określania liczebności bakterii *Escherichia coli* ATCC 25922 i ATCC 35”, realizowanej pod kierunkiem dr. Tomasza Batora. Po ukończeniu studiów swoją karierę naukową, którą kontynuuje do tej pory, związała z Instytutem Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie, gdzie 21 czerwca 2017 r. uzyskała stopień doktora nauk biologicznych na podstawie rozprawy doktorskiej „Ewolucja i filogeneza rodziny Tanyderidae (Diptera)” pod opieką naukową prof. dr hab. Wiesława Krzemińskiego, jako promotora, oraz dr hab. Iwony Kani-Kłosok, jako promotora pomocniczego. Główne zainteresowania badawcze Pani dr Kornelii Skibińskiej to taksonomia, klasyfikacja i filogeneza kopalnych muchówek (Diptera).

1.b. Z informacji zawartych w przesłanej dokumentacji wynika, że kandydatka nie ubiegata się wcześniej o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

1c. Po uzyskaniu stopnia doktora, od 01.07.2017 do chwili obecnej Kandydatka jest zatrudniona w Instytucie Systematyki i Ewolucji Zwierząt Polskiej Akademii Nauk w Krakowie. W początkowym okresie zajmowała stanowisko specjalisty inżynieryjno-technicznego (01.07.2017-30.09.2017), potem stanowisko asystenta (01.10.2017-31.03.2018), a od 01.04.2018 do chwili obecnej zatrudniona jest na stanowisku adiunkta.

2. Recenzja dorobku Kandydatki została sporządzona w oparciu o dostarczoną dokumentację oraz wymagania zawarte w Art. 219. „Warunki nadania stopnia doktora habilitowanego” Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

3. Informacja o ocenianych osiągnięciach naukowych

3.a. Kandydatka jako swoje osiągnięcie habilitacyjne, przedstawiła cykl siedmiu anglojęzycznych publikacji, który został zatytułowany „*Znaczenie inkluzji w żywicach kopalnych w badaniach systematyki i ewolucji wybranych podrodziny rodziny Psychodidae (Diptera)*“. Dwie z tych prac to publikacje dwuautorskie, dwie trójautorskie, a trzy pozostałe to publikacje, gdzie liczba autorów wynosiła od czterech do sześciu. W przypadku pięciu prac, Habilitantka jest pierwszym autorem oraz autorem korespondencyjnym.

3.b. Dane naukometryczne

Sumaryczny **Impact Factor** publikacji Pani dr Kornelii Skibińskiej według listy Journal Citation Reports (JCR) wynosi **45,803**, a sumaryczna punktacja ministerialna (zgodnie z rokiem opublikowana) – **1415**. Liczba cytowań publikacji Pani dr Kornelii Skibińskiej wynosił w chwili składania wniosku **108 (67 bez autocytowań)**, a Indeks Hirscha = **6**.

Po uzyskaniu ostatniego awansu naukowego (po doktoracie) sumaryczny Impact Factor = **39,465**, a sumaryczna punktacja ministerialna = **1295**. Biorąc pod uwagę

specjalność naukową kandydatki do stopnia doktora habilitowanego jest to wynik, który należy uznać za znaczący na tym etapie rozwoju naukowego.

3.c. Informacja o liczbie publikacji naukowych, monografii, rozdziałów w monografiach autorstwa lub współautorstwa kandydata, z podaniem również danych po uzyskaniu ostatniego awansu naukowego

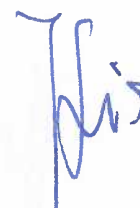
Pani dr Kornelia Skibińska jest autorką lub współautorką 27 oryginalnych publikacji naukowych, z których 21 zostało opublikowanych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR). W okresie po doktoracie Habilitantka opublikowała 21 prac, w tym 16 to publikacje znajdujące się w bazie JCR. Jeśli wyliczyć z tych danych publikacje wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego, to liczby te będą wynosić, odpowiednio 14 (całość dorobku naukowego po doktoracie) i 10 (publikacje w bazie JCR).

Habilitantka nie posiada w swoim dorobku opublikowanych monografii naukowych, czy rozdziałów w tego typu opracowaniach. Nie brała również udziału w redakcjach naukowych monografii.

3.d. Informacja o najważniejszych czasopismach, w ramach których kandydat publikował swoje prace naukowe

Większość czasopism, w których Habilitantka publikowała swoje prace naukowe (zarówno te wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego, jak i pozostałe) to czasopisma znajdujące się w bazie Journal Citation Reports (JCR). Wśród nich są liczne publikacje, które znalazły się w grupie czasopism z przypisaną przez Ministerstwo największą liczbą punktów (obecnie 200, 140 i 100, a na listach do poprzedniej ewaluacji 35, 30 i 25).

W grupie tych wysoko punktowanych czasopism na szczególną uwagę zasługują te, o najwyższej liczbie przydzielonych punktów, czyli 200 i 140, a w dorobku Habilitantki są dwie takie prace. Pierwsza z nich została opublikowana w czasopiśmie „eLife“ (200 pkt.), a druga w „Zoological Journal of the Linnean Society“ (140 pkt.). Dużą wartość mają również prace opublikowane w dwóch czasopismach za 100 pkt. („Acta Geologica Sinica English Edition“ – jedna praca, oraz „Insects“ – cztery publikacje),

Ważna część wyników badań Habilitantki została opublikowana w czasopiśmie, takich, jak „Cretaceous Research“, czy „Zootaxa“, którym Ministerstwo przypisało tylko 70 pkt. w obecnym wykazie czasopism (35 i 25 w wykazie czasopism do poprzedniej ewaluacji). Pomimo ich niezbyt wysokiej punktacji, dla badaczy zajmujących się zagadnieniami związanymi z klasyfikacją i filogenezą owadów (a w szczególności kopalnych) są to jedne z najważniejszych i najbardziej docenianych przez taksonomów czasopism. Poza tym mogę potwierdzić, że ich redakcje są bardzo wymagające jeśli chodzi o wartość merytoryczną manuskryptów przyjmowanych do druku, gdyż wiele ze swoich prac taksonomicznych publikowałem właśnie w tych dwóch czasopiśmie.

Dodatkowo warto tutaj zwrócić uwagę na fakt, że w chwili obecnej opublikowanie pracy związanej tematycznie z badaniami nad klasyfikacją jakiegokolwiek grupy owadów (kopalnej, czy współczesnej) w czasopiśmie o wysokiej punktacji (200 i 140 pkt.), wykorzystując do badań tylko tzw. „cechy klasyczne“, jest niezmiernie trudne.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe fakty, osiągnięcia publikacyjne Pani dr Kornelii Skibińskiej w tym zakresie należy uznać za ważne i doniosłe.

3.e. Informacja, czy kandydat odgrywał wiodącą rolę w ramach powstawania współautorskich prac naukowych

Dr Kornelia Skibińska w swoim „Autoreferacie“ określiła swój wkład w każdą z prac wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego jako wiodący (Załącznik 3, str. 22, punkt D), co zostało potwierdzone odrębnymi oświadczeniami zarówno Habilitantki, jak i współautorów tych publikacji (Załącznik 5). Ze względu na to, że dane odnośnie udziału i wkładu Habilitantki w powstawanie współautorskich prac naukowych zostały udokumentowane tylko dla publikacji wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego, mogę ocenić tylko udział Habilitantki w tych siedmiu publikacjach.

Do końcowej oceny tego udziału brałem pod uwagę nie tylko złożone oświadczenia współautorów siedmiu publikacji wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego, ale również inne dane, które zostały przez habilitantkę przedstawione w autoreferacie. Przede wszystkim chodzi mi o informacje zawarte w punkcie C („Omówienie celu prac i osiągniętych wyników”, strony 4-21).

Po przeanalizowaniu wszystkich tych danych mogę jednoznacznie stwierdzić, że rzeczywiście rola dr Kornelii Skibińskiej w powstawaniu współautorskich prac naukowych wchodzących w skład jej osiągnięcia habilitacyjnego była wiodąca.

Ważne również jest to, że dr Kornelia Skibińska, we wszystkich publikacjach swojego osiągnięcia habilitacyjnego była autorem korespondencyjnym, co najdobitniej świadczy o tym, że również współautorzy każdej publikacji uznawali wiodącą rolę Habilitantki w przygotowanie całościowej (ostatecznej) formy każdego manuskryptu wysydanego do druku.

W pozostałych publikacjach współautorskich, nie wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego, Habilitantka w dziewięciu przypadkach (na 14) była autorem korespondencyjnym, a w dwóch pracach również pierwszym autorem.

3.f. Ocena wskazanego przez kandydata osiągnięcia naukowego, w tym, czy stanowi ono znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej

Dr Kornelia Skibińska jako swoje osiągnięcie habilitacyjne, przedstawiła cykl siedmiu anglojęzycznych publikacji, który został zatytułowany "*Znaczenie inkluzji w żywicach kopalnych w badaniach systematyki i ewolucji wybranych podrodzin rodziny Psychodidae (Diptera)*".

Dwie z tych prac to publikacje dwuautorskie, dwie to publikacje trójautorskie, a pozostałe trzy to prace cztero-, pięcio- i sześćoautorskie. Jak zaznaczyłem już wcześniej (podpunkt 3.e.) we wszystkich publikacjach swojego osiągnięcia habilitacyjnego Habilitantka była autorem korespondencyjnym, a jej rola w powstawaniu tych współautorskich prac naukowych była wiodąca.

Sześć z siedmiu tych publikacji ukazały się w indeksowanych przez Journal Citation Reports czasopismach, dla których sumaryczny Impact Factor wynosi **11,35**. Sumaryczna liczba punktów zgodnie z punktacją MniSzW (według ujednoliconego wykazu czasopism dla roku opublikowania pracy) wyniosła **395**. Wymienione w JCR prace zostały opublikowane w recenzowanych, renomowanych czasopismach, którym Ministerstwo przyznało wysokie 30 i 35 pkt. (dla publikacji w poprzednim okresie ewaluacyjnym) oraz 70 i 100 pkt. (dla publikacji w obecnym okresie ewaluacyjnym).

Jedna praca (P7, rok 2023) została opublikowana w czasopiśmie nie posiadającym współczynnika IF, ale znajdującym się na ministerialnej liście czasopism, któremu przyznano 20 pkt. Chodzi tutaj o jedno z najstarszych i najbardziej znanych polskich czasopism zoologicznych, czyli *Acta Zoologica Cracoviensia*, gdzie Habilitantka opublikowała ostatnią ze swoich prac (jako pracę dwuautorską) wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego. Pomimo faktu, że czasopismo to nie posiada współczynnika IF, to wartość merytoryczna opublikowanej tam pracy jest bardzo duża (patrz dalsza część oceny osiągnięcia habilitacyjnego).

Dr Kornelia Skibińska przedstawiła pięć celów naukowych swojego osiągnięcia habilitacyjnego, a mianowicie: (1) poznanie różnorodności rodziny Psychodidae w żywicach kopalnych (publikacje 1-7); (2) zweryfikowanie typów opisowych należących do podrodziny Bruchomyiinae w oparciu o nowe materiały pochodzące z bursztynu birmańskiego (publikacje 2 i 7); (3) poznanie relacji filogenetycznych rodzaju *Palaeoglaesum* (publikacja 7); (4) poznanie relacji filogenetycznych pomiędzy rodzajami podrodziny Bruchomyiinae (publikacja 7); oraz (5) weryfikacja typów opisowych należących do rodzaju *Pericoma* w oparciu o nowe materiały z bursztynu bałtyckiego (publikacja 3). Na podstawie przedstawionej dokumentacji mogę uznać, że cele te zostały w pełni osiągnięte.

Za najważniejsze osiągnięcia naukowe tego cyklu publikacji Habilitantka uznała:

1. Opisanie pierwszych kopalnych przedstawicieli podrodziny Horaiellinae (w tym: potwierdzenie wyodrębnienia się podrodzin Psychodidae co najmniej w kredzie, oraz przesunięcie wieku geologicznego tej rodziny aż do środkowej kredy (100 mln lat)).
2. Dokonanie rewizji taksonów kopalnych w rodzaju *Pericoma*, co w przyszłości ma ułatwić wykonywanie analiz porównawczych nowych materiałów (w tym: wyznaczenie lektotypów oraz opracowanie diagnoz dla dwóch gatunków kopalnych powyższego rodzaju, *Pericoma formosa* i *Pericoma speciosa*, a także wykonanie i opublikowanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej cech charakterystycznych dla tych gatunków.

3. Zweryfikowanie opisów taksonomicznych holotypów dla gatunków z rodzaju *Palaeoglaesum*, co w przyszłości ma ułatwić analizy porównawcze nowych materiałów (w tym: pozyskanie holotypów, które znajdowały się u osób prywatnych i zdeponowanie ich w kolekcji Muzeum Przyrodniczego ISEZ PAN; opracowanie jednolitych schematów wzoru użytkowania skrzydeł i aparatów kopulacyjnych u wszystkich gatunków z rodzaju *Palaeoglaesum*; uściślenie diagnozy rodzajowej, oraz wyróżnienie i opisanie nowego podrodzaju.
4. Ustalenie relacji filogenetycznych w obrębie podrodziny Bruchomyiinae (w tym: przeprowadzenie pierwszej w światowej nauce tak szczegółowej analizy filogenetycznej dla rodzajów kopalnych i współczesnych; przedstawienie po raz pierwszy relacji filogenetycznych w obrębie kopalnych Bruchomyiinae; potwierdzenie słuszności wydzielenia *Palaeoglaesum* jako odrębnego rodzaju; oraz wykazanie, że materiały kopalne Bruchomyiinae dostarczają danych równie istotnych dla analiz filogenetycznych, jak materiały współczesne.

Wszystkie prace wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego dr Kornelli Skibińskiej zostały opublikowane po ich zrecenzowaniu przez odpowiednich specjalistów, więc ich wartość naukowa i poprawność merytoryczna zostały już jednoznacznie pozytywnie ocenione.

W tym miejscu chciałbym zwrócić uwagę na ich duże znaczenie dla rozwoju dyscypliny oraz stwierdzić, że osiągnięcia naukowe Habilitantki są bardzo ważnym elementem składającym się na poznanie całości relacji filogenetycznych w obrębie tej grupy muchówek. Na szczególną uwagę zasługuje, nie zawsze dostrzegany a udowodniony przez Habilitantkę fakt, że klasyfikację danej grupy organizmów powinno się oprzeć nie tylko na cechach taksonów współczesnych, ale również taksonów kopalnych. Czasami te dane kopalne mogą mieć większe znaczenie dla poznania filogenezy danej grupy, niż dane współczesne, co w pełni udało się wykazać Kandydatce do stopnia doktora habilitowanego.

Podsumowując dane odnoszące się do osiągnięcia habilitacyjnego przedstawionego przez Panią dr Kornelię Skibińską mogę stwierdzić, że zarówno zakres tematyczny, jak i zawartość merytoryczna tego cyklu publikacji całkowicie spełniają

wymagania zawarte w Art. 219. „Warunki nadania stopnia doktora habilitowanego” Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Równocześnie jednoznacznie uznaję, że osiągnięcie habilitacyjne Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, którą reprezentuje Kandydatka.

3.g. Informacja o spełnieniu przez kandydata kryterium dotyczącego wykazania się istotną aktywnością naukową lub artystyczną

Pani dr Kornelia Skibińska, w okresie po uzyskaniu stopnia doktora, opublikowała 21 prac, w tym 16 to publikacje znajdujące się w bazie JCR. Po wyłączeniu z tych danych publikacji wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego, to całość dorobku naukowego po doktoracie wynosi 14 prac, z tego 10 to publikacje w bazie JCR. Niestety, Habilitantka nie posiada w swoim dorobku opublikowanych monografii naukowych, czy rozdziałów w tego typu opracowaniach. Nie brała również udziału w redakcjach naukowych monografii.

W swoim dorobku, Habilitantka nie posiada również żadnych patentów międzynarodowych lub krajowych, ani wynalazków, co jest całkowicie zrozumiałe, biorąc pod uwagę jej specjalność naukową.

Pani dr Kornelia Skibińska, w okresie po uzyskaniu stopnia doktora, była wykonawcą, kierownikiem oraz głównym wykonawcą w trzech projektach finansowanych przez Narodowe Centrum Nauki. Bezpośrednio po doktoracie, w latach 2017-2020, była wykonawcą w projekcie OPUS 12 (UMO-2016/23/B/NZ8/00936) pt. „Ewolucja muchówek (Diptera, Nematocera) na tle zmian w środowisku przyrodniczym mezozoiku oraz ich znaczenie dla poznania ewolucji całego rzędu”, którego kierownikiem był Pan prof. dr hab. Wiesław Krzemiński. W roku 2018, kierowała projektem MINIATURA 2 (2018/02/X/NZ8/01001), pt. „Morfologia współczesnych Psychodomorpha wskazówką do rozwikłania skomplikowanych zagadek ewolucyjnych i filogenetycznych w obrębie wybranych rodzin Diptera Nematocera”. Głównym wykonawcą była w trzecim projekcie (OPUS 19, UMO-2020/37/B/NZ8/03042), który rozpoczął się w 2021 roku, a zostanie zakończony w roku bieżącym. Kierownikiem tego grantu pt. „Kształtowanie fauny współczesnej Diptera, Nematocera w kontekście zmian środowiska i klimatu na terenie Europy w Eocenie” jest prof. dr hab. Wiesław Krzemiński.

Habilitantka jest również wykonawcą w dwóch projektach międzynarodowych. Pierwszy z nich, to zakończony projekt związany z badaniami w placówkach chińskich (The Strategic Priority Research Program (B) of the Chinese Academy of Sciences (XDB26000000), and the National Natural Science Foundation of China (41572010, 41622201, 41688103). Drugi natomiast jest projektem którego realizacja rozpoczęła się w roku 2022, a planowane zakończenie nastąpi w 2027 roku, a który jest finansowany przez hiszpańską fundację FEDER, w ramach funduszy Unii Europejskiej (The Cretaceous Resinous Interval. Abiotic and biotic causes and its palaeoecological implications" (CREI), Spain, PID2022-137316NB – C21 funded by the Spanish AEI/FEDER, UE).

W ramach swojej aktywności naukowej Habilitantka odbywała staże w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich. W większości przypadków były to krótkoterminowe (kilkudniowe lub tygodniowe) pobyty w europejskich kolekcjach paleoentomologicznych (Hiszpania, Rosja, Wielka Brytania – przed doktorantem, Szwajcaria – po doktoracie). Dłuższymi stażami były trzy dwu- lub trzytygodniowe pobyty w placówkach chińskich, gdzie Habilitantka prowadziła badania nad kolekcjami owadów kopalnych w okresie po uzyskaniu stopnia doktora. Najważniejszym jednak stażem naukowym był trzymiesięczny pobyt (14.03-15.06.2019 r.) na Mississippi State University w USA, gdzie Habilitantka prowadziła prace badawcze w kolekcjach współczesnych muchówek, głównie Psychodomorpha, oraz badania terenowe.

Pani dr Kornelia Skibińska dużą wagę przykładała również do udziału w konferencjach naukowych, zarówno krajowych, jak i zagranicznych, gdzie prezentowała wyniki swoich badań. Była autorką lub współautorką 29 referatów oraz 5 posterów na 28 konferencjach krajowych i międzynarodowych, z których 16 to konferencje po uzyskaniu stopnia doktora. Tak duża aktywność w tym zakresie świadczy nie tylko o zaangażowaniu Habilitantki w prowadzenie badań naukowych i przygotowywaniu publikacji, ale również o dużej umiejętności prezentowania wyników badań w formie referatów na forach międzynarodowych. Była również organizatorem XV Konferencji Dipterologicznej Polskiego Towarzystwa Entomologicznego „Biologia i Systematyka

Muchówek” oraz XLI Zjazdu Sekcji Dipterologicznej, Polskiego Towarzystwa Entomologicznego (Słupnice, 21-23 kwietnia 2023 r.).

Podsumowując tą część działalności uważam, że Habilitantka w okresie po uzyskaniu stopnia doktora wykazała się istotną aktywnością naukową, przejawiającą się nie tylko działalnością publikacyjną i pozyskiwaniem środków finansowych na badania, ale również umiejętnością prezentowania ich wyników na konferencjach krajowych i zagranicznych.

3.h. informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę kandydata do stopnia doktora habilitowanego

Pomimo, że działalność dydaktyczna nie jest podstawowym elementem oceny w procedurze habilitacyjnej, to nie sposób w recenzji pominąć ten rodzaj działalności. Ma ona duży wpływ na dorobek każdego habilitanta, gdyż nie tylko pozwala na przekazanie swojej wiedzy osobom kształcącym się na różnych poziomach edukacji (głównie wyższej), ale również jest pewnym wyznacznikiem umiejętności gospodarowania czasem (tzn. dzielenia go na naukę i dydaktykę). Działalność dydaktyczna (lub jej brak) ma również ogromny wpływ na możliwości wyjazdowe (tzn. odbywanie staży naukowych, szczególnie tych zagranicznych i długoterminowych), gdyż w przypadku pracowników uczelni wiąże się z koniecznością uzyskania zwolnienia z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych na krótszy lub dłuższy okres (co niestety nie zawsze jest możliwe). W przypadku kandydatów do stopnia doktora habilitowanego, którzy tego obowiązku dydaktycznego nie mają mogą oni (i powinni) wykazywać się znacznie większą aktywnością „wyjazdową”, co w przypadku Habilitantki jest w dużym stopniu widoczne (patrz wcześniejsze fragmenty recenzji).

Niestety całkowity dorobek dydaktyczny Pani dr Kornelii Skibińskiej jest niewielki, szczególnie w porównaniu do obowiązków dydaktycznych podejmowanych przez nauczycieli akademickich. Mając jednak na uwadze wymagania naszego Ministerstwa – ten element uważam za stanowiący tylko niewielki fragment dorobku każdego Habilitanta, który nie powinien mieć wpływu na końcową ocenę dorobku naukowego.

Z racji obowiązku recenzenckiego podkreślam jeszcze zaangażowanie popularyzatorskie Habilitantki, które związane było z coroczną organizacją Festiwalu

Nauki i Nocy Biologów, w których brała również czynny udział, prowadząc wykłady dla uczestników. Poza tym prowadziła również cykliczne wykłady dla doktorantów, odbywające się w ISEZ PAN w ramach Szkoły Doktorskiej Nauk Przyrodniczych i Rolniczych. Była również autorką i współautorką trzech publikacji popularnonaukowych.

Habilitantka zaangażowana była również w działalność organizacyjną, która przejawiała się głównie udziałem w organizacji wystaw w Muzeum Przyrodniczym ISEZ PAN w Krakowie.

4. w przypadku, gdy Recenzent stwierdzi, że osiągnięcia naukowe zasługują na wyróżnienie należy wskazać uzasadnienie postawionego wniosku

5. Inne informacje i uwagi

W publikacjach, których autorem lub współautorem była Habilitantka zostały opisane 62 taksony nowe dla nauki, w tym jedna rodzina, trzy podrodziny, osiem rodzajów, trzy podrodzaje oraz 47 gatunków. Ten fakt oraz cały jej dorobek naukowy dobitnie świadczą o dużej wiedzy związanej z rodzinami Psychodidae i Tanyderidae, zarówno w aspekcie taksonów kopalnych, jak i współczesnych. Pokazują one również, że można Habilitantkę uznać za jedną z nielicznych na świecie specjalistów zajmujących się badaniami kopalnych i współczesnych taksonów tych grup Diptera.

6. W recenzji powinny być szczegółowo wymienione wszystkie zauważone przez Recenzenta błędy oraz niestusne lub niedokładne sformułowania

Zauważone w trakcie recenzji błędy i niestusne lub niedokładne sformułowania są nieliczne i nie mają wpływu na końcową ocenę dorobku Habilitantki. Wymienione tu zostały tylko z recenzenckiego obowiązku.

6.1. Zastrzeżenia do tytułu osiągnięcia habilitacyjnego

Tytuł „*Znaczenie inkluzji w żywicach kopalnych w badaniach systematyki i ewolucji wybranych podrodzin rodziny Psychodidae (Diptera)*“ jest nieco niezręczny w

jednym punkcie. „Systematyka” jest nauką o różnorodności organizmów i ich wzajemnych pokrewieństwach, więc nie można badać „systematyki” wybranych podrodzin rodziny Psychodidae. Według mnie lepiej byłoby termin „systematyka” zastąpić określeniem „klasyfikacja” i wtedy tytuł osiągnięcia mógłby brzmieć: „Znaczenie inkluzji w żywicach kopalnych w badaniach nad klasyfikacją i ewolucją wybranych podrodzin rodziny Psychodidae (Diptera)”.

Błędy tego typu są, niestety, często spotykane, co wynika z mylnej interpretacji takich pojęć, jak systematyka, taksonomia, czy klasyfikacja.

6.2. Błędy w tekście „Autoreferatu”

Tekst „Autoreferatu” miejscami wydaje się być przygotowany nieco chaotycznie, a miejscami nawet niestarannie (od strony edytorskiej). Znalazłem w nim też kilka błędów literowych oraz niezbyt prawidłowych sformułowań, do których odnoszę się poniżej.

Błędne sformułowania:

Str. 5, linia 6-7 od dołu: „*Mimo tego, grupy te często były umieszczane na odrębnych liniach filogenetycznych.*” – niezbyt fortunny kolokwializm. Grup taksonomicznych nie można „**umieszczać**” na odrębnych liniach filogenetycznych; mogą one **stanowić** odrębne linie filogenetyczne, lub być uznawane za **należące** do odrębnych linii filogenetycznych;

Str. 8, linia 13 od góry: „. . . *niezwykle istotne dla zrozumienia zarówno systematyki i ewolucji Psychodidae . . .*” – ta sama uwaga do określenia „systematyki”, jak w punkcie 6.1.;

Str. 9, linie 3-8, od góry: „*Podczas prac badawczych w kolekcjach bursztynu birmańskiego zaobserwowałam, że inkluzje tej podrodziny są niezwykle liczne. W wielu przypadkach gatunki w nich zachowane są reprezentowane przez więcej niż jeden okaz, co w przypadku badań owadów kopalnych jest bardzo nietypowe (często dysponujemy tylko jednym okazem). Obserwacja ta wskazuje, że Bruchomyiinae w środkowej kredzie były licznie reprezentowane.*” – fakt występowania kilku okazów tego samego gatunku w jednym kawałku bursztynu nie wskazuje na to, że „*Bruchomyiinae w środkowej kredzie były licznie reprezentowane*”, lecz raczej na to, że konkretne gatunki z tej podrodziny

żyły w populacjach o dużej liczebności, które zasiedlały najprawdopodobniej środowiska umożliwiające zachowanie wielu okazów w jednym kawałku bursztynu;

Str. 13, linie 10-11 od góry: „*Jest to pierwsza filogeneza tej podrodziny, która łączy dane kopalne ze współczesnymi*” – takie określenie („*pierwsza filogeneza tej podrodziny*”) to znowu zbytni kolokwializm. Habilitantce chyba chodziło o to, że jest to pierwsza analiza filogenetyczna w której wykorzystano zarówno dane kopalne, jak i współczesne (lub pierwsza hipoteza dotycząca powiązań filogenetycznych w tej grupie, oparta o cechy taksonów kopalnych i współczesnych).

Dodatkowo, przy dwóch ilustracjach (Ryc. 3 i Ryc. 5) nie podano źródła ich pochodzenia.

KOŃCOWA KONKLUZJA

Stwierdzam, że osiągnięcia naukowe Pani dr Kornelii Skibińskiej odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” dla uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

W zawiązku z tym, wnioskuję o dopuszczenie Pani dr Kornelii Skibińskiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

